

Ақийда дарслари (198-дарс) Фаришталарнинг вазифалари (биринчи мақола

00:00 / 30.08.2022 2149

Қуръони Каримда фаришталарнинг баъзи вазифалари ҳақида маълумотлар келган. Биз учун бу масалада ояти карималар асосий манбадир. Келинг, мазкур оятлардан баъзиларини ўрганиб чиқайлик.

1. Фаришталар Аллоҳ таолонинг каломи ва ҳукмини У Зотнинг бандаларига етказиш вазифасини бажарадилар.

Аллоҳ таоло Шуаро сурасида:

نِيْمًا لِّحُورٍ لَّيْلٍ زَوَّجْنِي
رَدْنًا لِّمَنْ نَوَّكَتَ لَكَ بَلَقَ عَدَلٍ

**«Уни Рухул Амийн олиб тушди сенинг қалбингга,
огоҳлантирувчилардан бўлишинг учун. Очиқ-ойдин араб тилида»,**
деган (193-194-оятлар).

Яъни Аллоҳнинг Аршини саккизта ёки саккиз турли фаришталар кўтариб турадилар.

3. Фаришталар жаннат ва унинг аҳлининг хизматини қилиб турадилар.

Аллоҳ таоло Зумар сурасида:

مُهَلَّلَاتٍ لَّأَقْوَابِ وَأُوبَاءٍ تَحْتُفٍ وَأَهْوُؤِاجٍ إِذَا تَحَارَمَزَّةَ نَجَّالِ لَيْلٍ مُّبَرَّ أَوْقَاتٍ نِيْدَاتٍ قِيَسَو
نِيْدَاتٍ أَحْوُجِدَاتٍ مُتَبَطِّمُ كَيْلَعٍ مَالَسٍ أَهْتَنَزَخ

«Ва Роббларига тақво қилганлар жаннатга гуруҳ-гуруҳ қилиб олиб борилдилар. Унга етиб келган чоғларида, унинг эшиклари очилди ва унинг қўриқчилари уларга: «Сизга саломлар бўлсин! Хуш келдингиз! Бас, унга мангу қолувчи бўлган ҳолингизда киригиз!» дедилар», деган (73-оят).

Ушбу ояти каримадаги жаннатнинг қўриқчилари фаришталардан бўлиб, улар «хазана» деб аталади.

Аллоҳ таоло Раъд сурасида:

نُؤُحِدِيْ ءَكِيْآلِ مَلَاوُ مَهْتَايْرُدُوْ مَهْجَاوَزَاوُ مَهْئَابَا نَمَحَلَصُوْ مَوَاهُوْؤُحِدِيْ نَدَعُتَا نَج
بَابَلُّك ن م مَهِيْلَع

رَادِلَا يَبْقُعَمَعَنَفُوْ مُتَرْبَصَا مَب مُكَيْلَعُ مَالَس

«Адн жаннатларидир. Унга улар ва уларнинг оталари, жуфти ҳалоллари ва зурриётларидан солиҳ бўлганлари кирарлар. Сўнгра уларнинг ҳузурларига ҳар эшикдан фаришталар кириб: «Сабр қилганингиз учун сизларга салом бўлсин! Оқибат диёри қандай ҳам яхши!» (дерлар) (23-24-оятлар).

«Адн» жаннатнинг номларидан бўлиб, луғатда «истиқомат жойи, истиқрор ўрни» маъноларини англатади. Демак, мазкур ақл эгалари – мўмин-мусулмонлар ўша сифатларни ўзларида мужассам этиб, бу дунёда уларга амал қилиб яшаб ўтганлари учун қиёматда Адн жаннатларига кирадилар.

«Унга улар ва уларнинг оталари, жуфти ҳалоллари ва зурриётларидан солиҳ бўлганлари кирарлар».

Мазкур жаннатга ҳузур-ҳаловатлари янада тўлиқ бўлсин учун ота-оналари, эр ёки хотинлари ва ўғил-қизлари ҳам қўшилиб кирадилар. Аммо шарти

31-оятлар).

Ушбу ояти карималарда Аллоҳ таоло нима учун дўзахнинг хизматкорлари фаришталардан бўлгани ва нима учун уларнинг сони ўн тўққизта бўлганини баён қилиб бермоқда.

Чунки кофирлар томонидан бу масалада кўтарилган шов-шув шуни тақозо қилган. Шунинг учун ҳам қисқа-қисқа Маккий оятлар ичида биргина ушбу узун оят келмоқда.

Аллоҳ таоло бу тушунтиришни бошлаб, оятнинг аввалида: «Олов соҳибларини фақат фаришталар қилдик. Уларнинг ададини фақат кофирларни синаш учун қилдик», дейди.

Бу биринчи ҳикмат.

Дўзах соҳибларининг ўн тўққизта фаришта бўлиши кофирларни фитнага солади. Дарҳақиқат, шундай бўлди ҳам. Абу Жаҳл «Сизлардан юз киши улардан биттасини ушлаб олиб, дўзахдан қутулиб чиқишдан ожизмисиз?» деб масхара қилиб кулди. Яна шунга ўхшаш бошқа гап-сўзлар бўлди. Умуман, ушбу масала кофирларнинг ўз куфрларида чуқур кетишлари учун фитна бўлди.

Дўзах соҳибларини ўн тўққизта фаришта қилишнинг иккинчи ҳикмати:

«Китоб берилганлар аниқ ишонч ҳосил қилишлари учун».

Яъни яҳудий ва насронийлар Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳақ Пайғамбар эканликларига ва Қуръони Карим ҳақ китоб эканига тўла ишонч ҳосил қилишлари учун. Чунки айти шу гаплар аҳли китобларга нозил қилинган илоҳий китобларда ҳам бор эди. Ўша гапларнинг Қуръони Каримда ҳам келиши уларнинг ишончларини орттирар эди.

Дўзах соҳибларини ўн тўққизта фаришта қилишнинг учинчи ҳикмати:

«Иймонлиларнинг иймони зиёда бўлиши учун».

Чунки Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг келтирган хабарлари содиқ экани Таврот ва Инжил томонидан ҳам тасдиқланганини билиб, мўмин-мусулмонларнинг иймонлари яна ҳам зиёда бўлади.

Дўзах соҳибларини ўн тўққизта фаришта қилишнинг тўртинчи ҳикмати:

«Китоб берилганлар ва мўминлар шак-шубҳа қилмасликлари учун».

Бу олдинги гапларни таъкидлаш учундир. Яъни аҳли китоблар ва мўминлар дўзах соҳибларининг ўн тўққизта фаришта экани ҳақидаги ишончларига ҳеч қандай шубҳа қилмасликлари учун.

Дўзах соҳибларини ўн тўққизта фаришта қилишнинг бешинчи ҳикмати:

«Қалбларида касали борлар ва кофирлар «Аллоҳ бу билан нима мисолни ирода қилмоқчи?» дейишлари учун».

Дарҳақиқат, шундай бўлди ҳам. Мунофиқлар ва кофирлар худди шу гапни қайта-қайта айтдилар, айтмоқдалар.

Ояти кариманинг сўнгида Аллоҳ таоло «**Аллоҳ ана шундай қилиб, хоҳлаганини адаштирур ва хоҳлаганини ҳидоятга солур**», дейди.

Дўзахнинг хизматини қилувчи фаришталар «забония» дейилади.

Давоми бор

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди